

# Περπατώντας εν Χριστώ

**Εδάφιο κλειδί:** «Καθώς λοιπόν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εν αυτώ περιπατείτε, ερριζωμένοι και εποικοδομούμενοι εν αυτώ και στερεούμενοι εν τη πίστει καθώς διδάχθητε, περισσεύοντες εν αυτή μετά ευχαριστίας.»  
— Κολοσσαείς 2:6,7

**Επιλεγμένα εδάφια:**  
**Κολοσσαείς 2:6-14**

**ΣΤΑ ΕΛΑΦΙΑ-ΚΛΕΙΔΙΑ**  
μας, ο Παύλος απευθύνεται σε εκείνους που αποδέχτηκαν τον Ιησού Χριστό ως Λυτρωτή τους. Αυτά, έχοντας κάνει πλήρη αφιέρωση για να κάνουν το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα, έγιναν δεκτά ως υποψήφια μέλη του σώματος του Χριστού. (Κολ. 1:1,2) Ο απόστολος δεν εγνώρισε ποτέ τους Κολοσσαείς αδελφούς, αλλά είχε μάθει από τον Επαφρά, έναν συνδούλον εν Κυρίω, για την «πίστη τους στον Χριστό

Ιησού», την αγάπη τους για «όλους τους αγίους», και την αγάπη τους «εν Πνεύματι». Ως αποτέλεσμα, ο Παύλος τους έγραψε μια επιστολή και προσευχήθηκε επίσης «να εμπλησθήτε από της επιγνώσεως του θελήματος αυτού μετά πάσης σοφίας και πνευματικής συνέσεως». — εδάφια 3-9

Επιπρόσθετα, ο απόστολος προσευχήθηκε ώστε οι Κολοσσαείς αδελφοί «διά να περιπατήσητε αξίως του Κυρίου, ευαρεστούντες κατά πάντα,

καρποφορούντες εις παν έργον αγαθόν και αυξανόμενοι εις την επίγνωσιν του Θεού, ενδυναμούμενοι εν πάση δυνάμει κατά το κράτος της δόξης αυτού εις πάσαν υπομονήν και μακροθυμίαν, μετά χαράς ευχαριστούντες τον Πατέρα». —εδάφ. 10-12

Ο Παύλος δεν μπορούσε να είναι φυσικά παρών μαζί τους, αλλά γράφει: «Διότι αν και κατά το σώμα ήμαι απών, με το πνεύμα όμως είμαι μεθ' υμών, χαίρων και βλέπων την τάξιν σας και την σταθερότητα της εις Χριστόν πίστεώς σας.» (Κολ. 2:5) Στη συνέχεια, ο απόστολος ενθαρρύνει τους Κολοσσαείς αδελφούς να συνεχίσουν να αγωνίζονται και «να περπατείτε εν αυτώ [τω Χριστώ]». (εδάφιο 6) Εδώ η λέξη «περπατώ» αναφέρεται στον τρόπο ζωής κάποιου και περιλαμβάνει το πώς ζούμε και συμπεριφερόμαστε. Κάθε φορά που προκύπτει ένα πρόβλημα, ζήτημα ή ερώτηση, προτού πάρουμε μια απόφαση, θα πρέπει να αναρωτηθούμε: «Πώς θα προσέγγιζε ο Ιησούς αυτή την κατάσταση και τι θα έκανε;»

Αυτός που «περπατάει» κάνει πρόοδο, αλλά είναι επίσης σημαντικό να βαδίζουμε προς τη σωστή κατεύθυνση. Ο Απόστολος Ιωάννης γράφει: «Και αυτή είναι η επαγγελία, την οποίαν ηκούσαμεν απ' αυτού και αναγγέλλομεν προς εσάς, ότι ο Θεός είναι φως και σκοτία εν αυτώ δεν υπάρχει ουδεμία. Εάν είπωμεν ότι κοινωνίαν έχομεν μετ' αυτού και περιπατώμεν εν τω σκότει, ψευδόμεθα και δεν πράττομεν την αλήθειαν· εάν όμως περιπατώμεν εν τω φωτί, καθώς αυτός είναι εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας.» —Α' Ιωάννου 1:5-7

Σε άλλο σημείο, ο Απόστολος Παύλος ορίζει πώς πρέπει να περπατάμε στο φως, δηλώνοντας ότι πρέπει

να το κάνουμε «μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητας, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπη, σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του Πνεύματος διά του συνδέσμου της ειρήνης και «να περιπατείτε εν αγάπη». —Εφεσ. 4:1-3· 5: 2

Στα εδάφια-κλειδιά μας, ο απόστολος προσθέτει ότι πρέπει να είμαστε «ριζωμένοι και οικοδομημένοι» στον Χριστό. Σε άλλη περίπτωση, επισημαίνει ότι το να είσαι «ριζωμένος» πρέπει να βασίζεται στην αγάπη, όπως έγραψε προς τους αδελφούς στην Έφεσο: «Διά να κατοικήση ο Χριστός διά της πίστεως εν ταις καρδίαις υμών, ώστε να δυνηθήτε, ερριζωμένοι και τεθεμελιωμένοι εν αγάπη [ αγάπη ]». (Εφεσ. 3:17) Ο Παύλος εξηγεί επίσης ότι το να «οικοδομηθούμε» πρέπει να γίνει «επί το θεμέλιον των αποστόλων και προφητών, όντος ακρογωνιαίου λίθου αυτού του Ιησού Χριστού». —Εφεσ. 2:20

Τέλος, ο Παύλος προειδοποιεί τους Κολοσσαείς: «Βλέπετε μη σας εξαπατήση τις διά της φιλοσοφίας και της ματαίας απάτης, κατά την παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου και ουχί κατά Χριστόν.» (Κολ. 2:8) Ας προσπαθήσουμε ο καθένας μας να πραγματοποιήσει πιστά το «περπάτημά μας με τον Χριστό» μέχρι το τέλος της επίγειας παραμονής μας. ■